

Rekalibrering af dagpengeperiodens betydning for den strukturelle ledighed

Resumé:

I Dan 06.05.19 re-estimeres lønrelationen. Da lønrelationen afhænger af den strukturelle ledighed re-estimeres den strukturelle ledighed også. Effekten af dagpengeperioden på den strukturelle ledighed er dog uplausibel stor, og i dette papir bruges Dagpengekommissionens tekniske rapport til at udlede et alternativt estimat af dagpengeperioden effekt på den strukturelle ledighed. Denne effekt er ca. 15 gange mindre end den estimerede effekt i Dan 06.05.19

Den reducerede effekt kalibreres ind i lønrelationen, så man umiddelbart får samme effekt af at ændre dagpengeperioden, som kommissionen har beregnet. Hvis en bruger ønsker at ændre dagpengeperiodens betydning for den strukturelle ledighed, er det ikke vanskeligt. I forhold til modellens marginale egenskaber har lønrelationens koefficient til dagpengeperioden ikke nogen betydning, så længe der ikke stødes til dagpengeperioden.

SHG og DKN130320

Nøgleord: Lønrelation, strukturel ledighed, dagpenge

Modelgruppepapirer er interne arbejdsrapporter. De konklusioner, der drages i papirerne, er ikke endelige og kan være ændret inden opstillingen af nye modelversioner. Det henstilles derfor, at der kun citeres fra modelgruppepapirerne efter aftale med Danmarks Statistik.

1. Indledning

I Dan 06.05.19 re-estimeres lønrelationen. Anledningen til denne reestimation er en ændring af den historiske kompensationsgrad, se BGS og TMK 19.10.18. Denne ændring har en drastisk betydning for den estimerede lønrelation som vist i Dan 06.05.19. Når lønrelationen re-estimeres får man automatisk nye estimater for den strukturelle ledighed, da denne indgår i lønrelation. Den strukturelle ledighed i Dan 06.06.19 er givet ved

$$bulb_w = 0.9071btyd - 0.2305rdagp + konstant_1^1$$

Hvor $btyd$ er kompensationsgraden, og $rdagp$ er den reciprokke værdi af dagpengelængden. Det er nyt, at den reciprokke værdi af dagpengeperioden indgår som en forklarende variabel for den strukturelle ledighed. Koefficienten foran den reciprokke værdi af dagpengeperioden er dog uplausibel stor. Hvis dagpengeperioden sænkes til ét år, fra de nuværende to år, vil den strukturelle ledighed blive negativ i den præsenterede relation, hvilket er en meget uheldig modegenskab. Det er derfor relevant at lede efter alternative estimater af dagpengeperiodens betydning for den strukturelle ledighed. Dette gøres i næste afsnit.

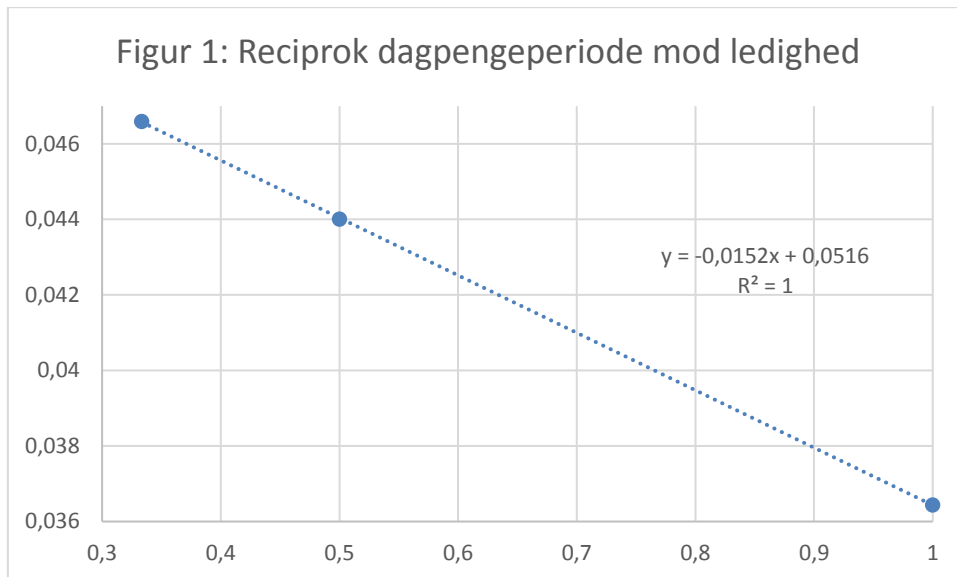
2. Alternativt estimat af dagpengeperiodens betydning for den strukturelle ledighed.

Dagpengekommissionen 2015 angiver beskæftigelseseffekten af at hæve pengeperioden til 3 år og af at sænke dagpengeperioden til 1 år i steady state². Der er tale om effekten på steady-state beskæftigelsen. Hvis det antages, at dansk økonomi er i steady state i 2018 kan man udlede den strukturelle ledighed, når dagpengeperioden er henholdsvis 1,2 og 3 år. Ud fra en simpel regression kan man få et estimat af den reciprokke dagpengelængdes betydning for den strukturelle ledighed. Den nye koefficient er på -0.01556 og er dermed knap 15 gange mindre end det ”rå” estimat som fulgte af den estimerede lønrelation.

Figur 1 viser data, der er brugt til at kalibrer den nye lønrelation:

¹ Konstanten kan sættes, så den strukturelle ledighed i en bestemt periode, fx fra 1983-2018, i gennemsnit er lig med den faktiske ledighed. I en modelfremskrivning sikrer et passende valg af trendkorrektionen i lønrelationen, at den faktiske og strukturelle ledighed er lig med hinanden i steady state.

² Se tabel 6.1 på side 100 i den tekniske analyserapport.

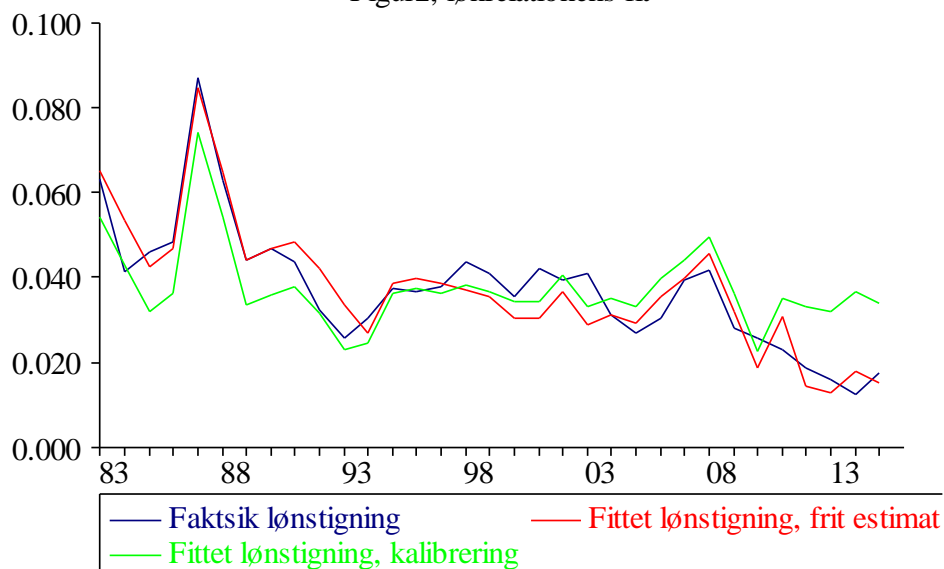

3. Hvordan påvirkes lønrelations fit som følge af den nye kalibrering?

Et potentielt problem med, at kalibrere koefficienten foran den reciproke dagpengeperiode er, at lønrelationens fit kan forværres

t. Det kan især at være et problem i slutningen af samplet, hvor dagpengeperioden er på det laveste niveau nogensinde. Figur 1 viser fittet for lønrelationen, hvor koefficienten foran den reciproke dagpengeperiode både er estimeret og kalibreret. Det bemærkes, at den kalibrerede relations konstant skal sættes, så relationens estimerede residualer har en middelværdi på nul.

Figur2, lønrelationens fit

Den estimerede relation (røde kurve) fanger nogenlunde den faktiske lønstigning, mens relationen med den kalibrerede koefficient generelt set ikke fanger lønudviklingen lige så

godt som den frit estimeret. I den første halvdel af undervurderes den faktiske lønstigning, mens den overvurderes i den sidste halvdel af samplet.

4. Diskussion og konklusion

Man kan få et en konsensus effekt af dagpengeperiodens betydning for den strukturelle ledighed ved at tage udgangspunkt i Dagpengekommissionens arbejde. Kommissionen bruger mikrodata i sit estimationsarbejde og får en lavere og mere plausibel effekt af dagpengeperioden. Det er ikke ”gratis” at indsætte kommissionsestimatet, for den kalibrerede lønrelation har et dårligere fit på ADAM’s tidsseriedata.

Hvis estimatet for kompensationsgradens betydning for den strukturelle ledighed fastholdes er den nye kalibrerede ligning for langsigtledighed:

$$bulb_w = 0.9071btyd - 0.0156rdagp + konstant_2$$

Med denne specifikation er den reciprokke dagpengeperiodes koefficient reduceret fra 0.2305 til 0.0156. Dermed bliver den strukturelle ledighed ikke negativ, hvis dagpengeperioden sænkes fra de nuværende to til et år.

Det skal bemærkes, at koefficienten foran den reciprokke dagpengeperiode kun påvirker ADAMs marginale egenskaber, hvis der stødes til dagpengeperioden. For alle andre stød er koefficienten foran den reciprokke værdi af dagpengeperiode ikke væsentlig, da dagpengeperioden er en eksogen variabel i ADAM.

5. Litteratur

Brit Gyde Sønnichsen og Tony Maarsleth Kristensen 19.10.2018 ”Opdatering af ledige dagpengemodtagere før 2000”

Dagpengekommissionen 2015 ”Dagpengemodellen: Teknisk analyserapport”

Dan Knudsen 16.05.2019 ” Om ny lønrelation til ADAM”